

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

«Γενεαλογικός κατάλογος του Ιησού Χριστού, απογόνου του Δαβίδ, που κι αυτός ήταν απόγονος του Αβραάμ..... Ο Ματθάν εγέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ εγέννησε τον Ιωσήφ τον άντρα της Μαρίας. ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑ γεννήθηκε ο Ιησούς, ο λεγόμενος Χριστός. Από τον Αβραάμ ως το Δαβίδ μεσολαμβάνουν δεκατέσσερις γενιές. Το ίδιο κι από τον Δαβίδ ως την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα, καθώς κι από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα ως τον Χριστό.

Η γέννηση του Ιησού Χριστού έγινε ως εξής: Η μητέρα Του, η Μαρία, αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ. ΠΡΟΤΟΥ ΟΜΩΣ ΣΥΝΕΥΡΕΘΟΥΝ, έμεινε έγκυος με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Ο μνηστήρας της ο Ιωσήφ, επειδή ήταν ευσεβής και δεν ήθελε να την διαπομπεύσει, αποφάσισε να διαλύσει τον αρραβώνα, χωρίς επίσημη διαδικασία. Όταν όμως κατέληξε σ' αυτή τη σκέψη, του εμφανίστηκε στον ύπνο του ένας άγγελος σταλμένος από το Θεό και του είπε: 'Ιωσήφ, απόγονε του Δαβίδ, μη διστάσεις να πάρεις στο σπίτι σου τη Μαριάμ, τη γυναίκα σου, γιατί το παιδί που περιμένει προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα. Θα γεννήσει γιο, και θα του δώσεις το όνομα Ιησούς, γιατί αυτός θα σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους'.

Με όλα αυτά που έγιναν, εκπληρώθηκε ο λόγος του Κυρίου, που είχε πει ο προφήτης (Ησαΐας): 'Να, η παρθένος θα μείνει έγκυος και θα γεννήσει γιο, και θα του δώσουν το όνομα Εμμανουήλ, που σημαίνει: ο Θεός είναι μαζί μας'. Όταν ξύπνησε ο Ιωσήφ, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου και πήρε στο σπίτι του τη Μαρία τη γυναίκα του. Και δεν είχε συζυγικές σχέσεις μαζί της, μέχρις ότου γέννησε το γιο της τον πρωτότοκο και του έδωσε το όνομα Ιησούς».

Στην αρχή ο ευαγγελιστής Ματθαίος αναφέρει ότι θα καταγράψει έναν γενεαλογικό κατάλογο του Χριστού, και συγκεκριμένα στο πρωτότυπο αναφέρει «Βίβλος ΓΕΝΕΣΕΩΣ Ιησού Χριστού». 'Γένεση' (όχι απλά γέννηση) σημαίνει όχι μόνο τη γέννησή Του, αλλά και το πολίτευμά του, το βίο και τα θαύματά Του, τη ζωή, τη διδασκαλία, το θάνατό Του και την Ανάστασή Του. Τα πάντα δηλαδή γύρω από τον Ιησού. Η εβραϊκή λέξη ΙΗΣΟΥΣ δηλώνει τον Σωτήρα στα ελληνικά. Η λέξη ΧΡΙΣΤΟΣ έχει το νόημα του χρισμένου από το Θεό για την αποστολή του Μεσσία, όπως οι θεόσταλτοι προφύτες είχαν εξαγγείλει εκατοντάδες χρόνια πριν από την Επιφάνειά Του.

Αναφέρει λοιπόν ο Ματθαίος δύο πολύ σημαντικά ονόματα. Λέγει ότι ο Ιησούς προερχόταν από τον ένδοξο Δαβίδ, απόγονο του μεγάλου γενάρχη της πίστεως Αβραάμ. Γιατί αυτούς τους δύο αναφέρει εξαρχής; Διότι ο Θεός είχε υποσχεθεί σ' αυτούς ότι από τους απογόνους τους θα προέλθει ο Μεσσίας. Και με το γενεαλογικό πίνακα που παραθέτει ο ευαγγελιστής στη συνέχεια, αποδεικνύει ότι ο Ιησούς που προήλθε από τον Αβραάμ και τον Δαβίδ είναι πράγματι ο Μεσσίας. Ο Ματθαίος παραθέτει ακολούθως τρεις δεκατετράδες ονομάτων, προγόνους του Ιησού από τη γενιά του Ιωσήφ (εφόσον ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ ο Ιωσήφ υπήρξε άντρας της Παναγίας και η Μαρία γυναίκα του Ιωσήφ, και μάλιστα από τη στιγμή της μνηστείας), που άκρως περιληπτικά αποτελούν την ιστορία του Ισραηλιτικού λαού. Η περικοπή αυτή δεν είναι ξερή παρελθοντική απαρίθμηση, αλλά εξάγονται κυρίως

πλούσια διδάγματα για όλους μας, όπως θα δούμε παρακάτω:

Πλήθος γενεών και όλοι οι αιώνες περίμεναν την έλευση του Χριστού. Αναφέρεται: Από τον Αβραάμ ως το Δαβίδ μεσολάβησαν δεκατέσσερις γενιές. Το ίδιο κι από τον Δαβίδ ως την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα 14 γενιές. Καθώς κι από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα ως τον Χριστό. Ο αριθμός 14 είναι πολλαπλάσιο του ιερού αριθμού 7, που συμβολίζει την ΟΛΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΤΗΤΑ των γεγονότων της σωτηρίας, που εγκαινιάζονται δια του Χριστού. Άλλωστε: την 7η μέρα αναπαύθηκε ο Θεός από τη δημιουργία Του (αγιασμός του Σαββάτου), 7 ημέρες τελούνταν η εορτή του Πάσχα στην Π.Δ. (Εξοδος: 13, 3-10), 7 ψωμιά πολλαπλασιάστηκαν και 7 καλάθια τροφής περίσσεψαν μετά το θαύμα του Ιησού (Μθ. 15, 34-38), ο Χριστός είπε στον Πέτρο να συγχωρεί 70 φορές το 7, την 7η ημέρα, το Μ. Σάββατο, αναπαύθηκε ο Χριστός (θάνατός Του), 7 οι διάκονοι της πρώτης Εκκλησίας, το 7 επαναλαμβάνεται στην Αποκάλυψη του Ιωάννη συνεχώς (7 Εκκλησίες, 7 λυχνίες, 7 αστέρες, 7 πληγές, 7 φιάλες κ.α.), $7 \times 2 \times 1.000 = 14.000$ ήσαν τα σφαιγιασθέντα νήπια της Βηθλεέμ κ.λπ.) [βλ. και Βικιπαίδεια: [el.wikipedia.org/wiki/7_\(αριθμός\)](http://el.wikipedia.org/wiki/7_(αριθμός)) #. CE.A4.CE. BF_7_.CF.83. CF. 84. CE.B7_.CE. B8.CF.81. CE. B7. CF.83.CE. BA.CE.B5. CE. AF. CE.B1]. Το πλήθος των γενεών θέλει να μας πει να μην στενοχωρούμαστε από την αναμονή, διότι ο Θεός ΔΕΝ ΞΕΧΝΑ, αλλά πραγματοποιεί τις υποσχέσεις Του **ΌΠΟΤΕ ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΡΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΦΕΡΕΓΓΥΟΣ.**

Μάλιστα, στην πρώτη 14άδα γενεών κυβέρνησαν οι Κριτές. Την 2η οι Βασιλείς και την 3η Ιερείς. Κανείς απ' αυτούς δεν άλλαξε όμως τη φύση των ανθρώπων προς το καλύτερο. Αυτό το πέτυχε μόνο ο Χριστός με την σάρκωση και ανάστασή Του και δια της μυστηριακής ζωής που μας χορήγησε. Ακόμη, στους προγόνους του Χριστού συμπεριλαμβάνονται και μεγάλοι αμαρτωλοί, άνδρες και γυναίκες. Ο Δαβίδ (που αμάρτησε με φόνο και μοιχεία), ο Σολομών (που ήταν πολύ σαρκικός και με συγκατάβαση προς την ειδωλολατρία), οι ασεβείς βασιλείς Αμών και Μανασσής, η Θάμαρ (που αμάρτησε με τον πεθερό της), η Ραάβ η ιερόδουλη κ.α. Θέλει εδώ να μας πει το ιερό κείμενο: (α) πόσο ταπεινός υπήρξε ο Ιησούς, ο οποίος δεν περιφρονεί κανέναν όσο χαμηλά κι αν έχει πέσει, αλλά όλοι σώζονται με τη μετάνοια, και (β) ότι δεν πρέπει να ντρεπόμαστε για τις αμαρτίες των άλλων, έστω και συγγενών μας, αλλά μόνο για τις δικές μας. Στους προγόνους του Ιησού περιλαμβάνονται και άνθρωποι εθνικοί, όπως η Χανααναία Ραάβ και η Μωαβίτισσα Ρουθ. Γεννήθηκε ο Θεός ως άνθρωπος στο πρόσωπο του Χριστού για όλα επομένως τα έθνη, και όχι μόνο για τους Ισραηλίτες.

Γράφει ο ιερός συγγραφέας: 'Ο Ματθάν εγέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ εγέννησε τον Ιωσήφ τον άντρα της Μαρίας. Από τη Μαρία γεννήθηκε ο Ιησούς, ο λεγόμενος Χριστός'. Διακόπτεται εδώ η γραμμή των ανδρών στην τεκνοποίηση και για τον Ιησού αναφέρεται πως γεννήθηκε ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΩΣΗΦ ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑ, τη μητέρα Του. Έτσι αποκαλύπτεται ότι ο Θεός Πατέρας είναι και μόνο ο πατέρας του Χριστού, ενώ ο Ιωσήφ είναι ο θετός Του πατέρας στη γη, εξυπηρετώντας το θείο σχέδιο. Και παρακάτω βέβαια το ευαγγέλιο ξεκαθαρίζει: «Η μητέρα του, η Μαρία, αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ. Προτού όμως συνευρεθούν, έμεινε έγκυος με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος». Ο Χρυσόστομος κηρύττει: «Πώς η γη ενώ ήταν στην αρχή παρθένος καρποφόρησε; ... σπέρματα δε δέχθηκε... πώς βλάστησε αμέτρητα

είδη φυτών; ... κατά παρόμοια τρόπο μάθε σχετικά με την Παρθένο να μην εξετάζεις με περιέργεια (κοσμική) τα έργα του Θεού» (Migne 50, 742).

Εμφανίστηκε εξάλλου άγγελος Κυρίου στον ύπνο του Ιωσήφ και του είπε: «Ιωσήφ, απόγονε του Δαβίδ, μη διστάσεις να πάρεις στο σπίτι σου τη Μαριάμ, τη γυναίκα σου, γιατί το παιδί που περιμένει ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ». Ονομάζει τον μνήστορα Ιωσήφ απόγονο του Δαβίδ για να του θυμίσει τις σχετικές προφητείες για το Μεσσία και του υπενθυμίζει τις μύχιες ανθρώπινες ανησυχίες του, που μόνο ο ίδιος τις γνώριζε, για να τον καθησυχάσει και του εξηγήσει ότι όλα προέρχονται και κατευθύνονται από το Θεό. Για να γίνει δε πιο πιστευτός ο άγγελος και να κατευνάσει την ταραχή του Ιωσήφ, του θυμίζει και την προφητεία του Ησαΐα για τον Μεσσία, με τα λόγια: Το παιδί που περιμένει (η Θεοτόκος) προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα. «Θα γεννήσει γιο, και θα του δώσουν το όνομα Ιησούς, γιατί αυτός θα σώσει το λαό του από τις αμαρτίες τους» (Ησαΐας 7, 12-14).

Και «όταν ξύπνησε ο Ιωσήφ, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου και πήρε στο σπίτι του τη Μαρία τη γυναίκα του (κατά νόμον). Και δεν είχε συζυγικές σχέσεις μαζί της, μέχρις ότου γέννησε το γιο της τον πρωτότοκο και του έδωσε το όνομα ΙΗΣΟΥΣ». Αυτό το «δεν είχε συζυγικές σχέσεις μαζί της, μέχρις ότου γέννησε το γιο της», όπως επίσης ότι ο Ιησούς ήταν «ο πρωτότοκος», παρεξηγήθηκε και παρεξηγείται από διάφορους προτεσταντικούς κύκλους που δεν γνωρίζουν την πατερική και ορθή αγιοΓραφική ερμηνεία. Το ΜΕΧΡΙΣ ΟΤΟΥ (έως ότου) στην Αγία Γραφή δηλώνει μια αμετάκλητη τωρινή κατάσταση και όχι το «μετά». Στο Β΄ Βασιλειών 6,23 αναφέρεται: «Και η Μελχόλ, η κόρη του Σαούλ, δεν γέννησε παιδί, ΜΕΧΡΙΣ ΟΤΟΥ πέθανε». Φυσικά, δεν γέννησε ούτε και μετά τον θάνατό της. Θέλει να πει ότι δεν γέννησε ποτέ. Επιπλέον, ο αναστημένος Χριστός λέγει στους αποστόλους: «Και εγώ θα είμαι μαζί σας πάντα, ΜΕΧΡΙ τη συντέλεια του κόσμου» (Μθ. 28, 20). Αυτό τι σημαίνει; Ότι μετά τη συντέλεια θα τους εγκαταλείψει; Όχι βέβαια, αλλά ότι μονίμως θα είναι μαζί τους και ενωμένος με την Εκκλησία Του.

ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ ονομαζόταν το πρώτο παιδί σε μια οικογένεια, άσχετα αν γεννιόταν και δεύτερο παιδί ή όχι (Εξ. 2, 12-13/ 34,19). Η λέξη έχει εδώ κυρίως την έννοια του διακεκριμένου, του μοναδικού, του ιδιαίτερα αγαπητού, και όχι αναγκαστικά του πρώτου παιδιού: 'Τάδε λέγει Κύριος: Υιός πρωτότοκός μου Ισραήλ' (Εξ. 4,22) - 'Εκκλησία πρωτοτόκων εν ουρανοίς' (Εβρ. 12,23) ονομάζονται οι χριστιανοί από τον απόστολο Παύλο -Αλλά και τα αδέρφια του Ιησού, που αναφέρονται με τα ονόματά τους στη Γραφή, είναι παιδιά του Ιωσήφ από προηγούμενη γυναίκα του που είχε στο μεταξύ πεθάνει, ή είναι ξαδέλφια του Ιησού, σύμφωνα με την εβραϊκή συνήθεια να αποκαλούν τους στενούς συγγενείς 'αδελφούς' (π.χ. Γέν. 29,15 / 14,14).

Τέλος, ο πέμπτος λεγόμενος ευαγγελιστής Ησαΐας, καθαρά αναφέρει: «Πώς τολμάτε να στενοχωρείτε τον Κύριο; Δια τούτο θα δώσει Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ σημείο: Ιδού η Παρθένος εν γαστρί έξει, και τέξεται υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΔΗΛΑΔΗ ΜΕΘ΄ ΗΜΩΝ Ο ΘΕΟΣ» (Ησαΐας 7,12-14). Αυτό εξηγεί γιατί ο Χριστός ονομάζεται με δύο ονόματα: Από τη μια ο άγγελος τον ονομάζει ΙΗΣΟΥΣ, και από την άλλη ο προφήτης τον ονομάζει ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. Τι συμβαίνει εδώ;

Απλούστατα, το μεν όνομα Ιησούς μεταφράζεται 'Ο ΓΙΑΧΒΕ ΣΩΖΕΙ'. Και συγκεκριμένα λέγει ο άγγελος ότι «ΑΥΤΟΣ θα σώσει το λαό ΤΟΥ από τις αμαρτίες τους». Επομένως, ο Ιησούς, που είναι ο Γιαχβέ Θεός, θα σώσει του λαό Του, και γι' αυτό γεννήθηκε ως άνθρωπος. Από την άλλη, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ είναι το πνευματικό όνομα του Ιησού. Δηλώνει τη φύση Του και ότι ο Ιησούς είναι ΘΕΟΣ. Πολύ θεολογικά λοιπόν και εύστοχα, επισημαίνει το ιερό ευαγγέλιο ότι ο Χριστός είναι ο Γιαχβέ που σώζει, και ότι ο ίδιος είναι «ο Θεός μαζί μας».

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ:

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ν.Ι. Σωτηρόπουλου, εκδ. Ο ΣΤΑΥΡΟΣ, ΑΘ. 1981

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ, Βαρθολομαίου Γεωργιάδου, εκδ. Δημιουργία

ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑ, Γ.Π.Πατρώνου, τ. Β΄, εκδ. Αποστολικής Διακονίας, 2003

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, Μιχαήλ Χούλη, εκδ. Ι. Μητροπόλεως Σύρου, Σύρος 2002